

maal af denne Bessaffenhed vil kunne vente nogen Løsning i det nærværende Dieblif. Altsaa, i Realiteten kan jeg vel være enig med de Herrer, men ikke i de Slutninger, de have udbraget og endnu mindre, naar den ærede næstforegaaende Taler vil i Sagens nuværende Tilstand se en Stabfæstelse paa, at Bønder og Herremænd blive at behandle efter forskjellige Regler. Naar den ærede Taler vil sammenholde Datoen paa den Skrivelse, han læste op, med Datoen for den Højesteretsdom, der senere er bleven betragtet som Norm for disse Spørgsmaals Afgjørelse, tror jeg nok, han vil finde, at det er fra en Tid, da man endnu ikke havde den Højesteretsdom, som der her er Tale om.

Tauber: Jeg ønsker at gjøre nogle Bemærkninger til det ærede Medlem for Præstø Amts 3die Valgkreds (Leth). Det er ikke paa nogen Maade min Hensigt at komme ind paa en Diskussion om, hvorledes den omtalte Jernbane helst bør lægges; men jeg vil gjøre det ærede Medlem og Thinget i det Hele opmærksom paa, at den Adresse, som her er Tale om, Adressen fra en Komite, som blev valgt i Ringsted forrige Sommer, maa betragtes som forældet, eftersom en meget stor Del af de Mænd, som vare med til at underskrive den — ogsaa en meget stor Del af dem, som dengang vare de Jørgiste for at støtte Adressen — senere have indtaget et andet Standpunkt. Nu bemærkede det ærede Medlem for Præstø Amts 3die Valgkreds jo rigtignok, at denne Adresse maatte antages at ud tale de Paagjældendes Hjertensmening. Det kan gjerne være, men paa deres senere Standpunkt have de indtaget, om ikke deres Hjerrensstandpunkt, saa et mere politift Standpunkt. De have taget Sagen som Politikere. Videns naturligtvis deres Hjertensstandpunkt maatte være for hver især at faae Banen lige forbi sin Dør — hvem vil ikke det — maa man jo, naar man tager Sagen som Politiker, tage Hensyn til, hvad der kan tænkes gennemført, og fra dette Udgangspunkt har en meget stor Del af de Paagjældende sluttet sig til andre Lanke og forladt det Standpunkt, der har fundet sit Udtryk i Ringstedadressen. Deeser tror jeg, at man kan betegne denne som foreldet. Det gjælder fortinsvis Egnen mellem Skjelskør og Næstved, og det gjælder til en vis Grad ogsaa Egnen mellem Ringsted og Kallundborg; men det har ikke fundet et saa udpræget Udtryk som for den førstnævnte Egn Vedkommende, eftersom der derfra er kommet en Adresse i modsat Retning med 1,400 Underskrifter.

B. Holm: Det er de to samme Spørgsmaal, jeg vilde omtale, som bleve omtalte af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), nemlig Andragenderne under Nr. 4—6. Grunden til, at jeg har begjæret Ordet, er den, at vi ikke have faaet noget. Tilfagn fra den høit-

ærede Minister om, at han enten i en nær eller i en fjernere Fremtid vilde love os nogen Forandring i de Forhold, hvorover der her klages fra Andragernes Side. Det ærede Medlem for Hjøstet Amts 2den Valgkreds (Sagd) syntes at give disse Andragender Medhold, men mente dog, at han godt kunde forstaa Ministeriets Stilling, eftersom Folkethinget jo ikke vilde gaa ind paa de mere presferende Sager. Dette, hvad der er presferende, bliver nu altid et Skjøn, og det kan være, at de Sager, som det ærede Medlem kalder presferende, kunne af alle os Andre skjønnes ikke at være saa presferende; men Et er ialtsald vist, og det er, at man ikke skal beskjylde den nuværende Regjering for, at den, uagtet de fleste af dens Medlemmer høre til Landbostanden, kalde de Sager presferende, som vedrøre Landbrugene. Det er og bliver altsaa altid et Skjøn, hvilke Sager man skal kalde presferende. Jeg vil vende det om og sige, at dersom man skjønnede, at man fra Regjeringens Side vilde imødekomme Landboerne paa forskellige Omraader, kunde det være, at det ærede Medlem ogsaa kunde faae os med til de Sager, han kalder presferende. Saa Meget er ialtsald vist, at den nuværende Ordning af Snelastningen er Noget, som Alle i og for sig ere enige om, er i høieste Grad uheldig. Jeg indrømmer imidlertid, hvad den høitærede Minister sagde, at der har været gjort adskillige Forsøg for at faae Snelastningsloven gennemført, men som dengang strandede. Jeg beklager, hvad der dengang skete; men jeg tror rigtignok, at den Højesteretsdom, der er falden, maaste kunde bidrage ikke saa Lidt til, at det kunde være ikke saa lidt lettere nu at faae en Snelastningslov gennemført, end det var dengang. Efter hvad vi imidlertid have hørt fra den høitærede Minister, er der ikke stor Udset til at vente, at der fra hans Side vil fremkomme noget Forslag om at faae dette Savn afhjulpet. — Det næste Spørgsmaal er det under Nr. 4, hvor der tales om en friere Benyttelse af Retten, eller hvad man skal kalde det, til at udøve Løgevirkomhed paa Dyr. Den høitærede Minister kaldte det Kvalfalveri paa Dyr. Jeg vil lige strax sige, at jeg ikke er nogen varm Ven af Kvalfalvere, hverken paa Mennesker eller Dyr; men paa den anden Side ser jeg dog ikke rettere, end at den høitærede Minister heri gaar for vidt. Den høitærede Minister havde ingen anden Grund at anføre imod, hvad der her var indskillet, end at han skjønnede ikke, at der, set fra Ministerens Side, var nogen Grund til at gaa ind paa en anden Ordning end den, vi havde, idet han fandt sig betrygget ved Dyr lægerne mod Udbrudelse af smitsomme Sygdomme; men det er jo slet ikke det, hvorom der her er Tale. Den vedkommende Mand tilbyder villig at ville underkaste sig alle de Bestemmelser, der indholdes i Lovgivningen, forsaavidt der skulde udbrude smitsom Syge, og der er desuden her